

UTRECHTSCH E C O U R A N T.

MAANDAG

DEN 24. MAART.

R U S S L A N D.

PETERSBURG den 8. Maart.

De Vice-Admiraal Patianati is bij de vloot in de Zwarte Zee aangekomen.

Bij de laatste rekrutering is wederom een geval voorgekomen, waarbij de getrouwe pligsbetrachting der Russen blijkt. Er was namelijk een rekrut, op den marsch van Moskou naar Petersburg, van het bataillon, waartoe hij behoorde, ontloopen en naar zijne haardstede terug gekeerd. Doch zijn vader, de landman Boris Pawlow, in het dorp Siagrowo, in de Dnietrowsche Kreis, leverde den deserter zelf aan den bevelhebber van het Moskouster bataillon in. Deze laatste officier ontloosde den rekrut van de verdienste medaille van zijn vader, en Z. M. verliende aan den landman Pawlow een zilveren medaille, om aan het kind van de St. Anna orde te dragen.

Haar Oorlogsmachine: Het in de steden van Slonak in het Weichsel-dal aangelegde zoutwerk was in 1830 bijna voltooid, toen de oorlog dat werk niet alleen deed staken, maar bijna geheel vernietigde. In 1833 heeft men echter daarmee weder een begin gemaakt. Uit deze geboorte opening op put van 116 voeten diepte wordt door een stoommachine, die de kracht van 6 paarden heeft, in een minuut van 21 tot 40 kubiekvoet zout (sole) gehaald. Met de soort van zout is men voortvarend tevreden, en men denkt, dat deze salie jaarlijks 100,000 senters zout van de beste soort zal opleveren.

D U I T S C H L A N D.

WIEN den 13. Maart.

De conferentie wordt voortgezet; intusschen gelooft men niet, dat derselver voor de maand Mei zal afgelopen zijn. De pruisische minister, de heer Thullen, wordt met verlangen te gemoet gezien, dat hij, wegens ziekte, kleine dagreizen maakt, zal hij eerst over 4 of 5 dagen hier kunnen zijn. (Zijne Exc. is den 12. Maart vergezeld van de legatie-raden von Bulow en von Loebe, door Den Haag naar Weenen gereisd.)

Offteboon de onpersoonlijkheid van den Koning sedert eenen geruimen tijd, geweken is, zoo is de 20. Maart den 10. dezer in het openbaar verschenen. Morgen zal Z. M. uitstade verlieten. Met de staatsrekeningen heeft Hoogz. de Koning sedert verscheidene dagen bezig.

De Koning van de Oostenrijksche Ferdinand van Este naar Zevenbergen zal op 20. Maart naar daar afreizen, doch de opening van den landweg naar de Oostenrijksche grenzen zal somer verschoven te zijn.

Z. M. heeft besloten, dat de lieden, welke in dienst van eenen onderdanen en onderdanen zijn van den Staat, dien hij vertegenwoordigt, niet onderworpen zijn aan de gewone burgerlijke regbank; doch dat de onderdanen uit de Oostenrijksche Staten en van alle andere Duitsche Mogendheden daaraan zullen onderworpen blijven, zod lang geen bijzonder verdrag met eenig gezantschap deswege gesloten is, en andere bepalingen gemaakt zijn.

Uit Belgrado heeft men berichten tot den 6. dezer. De russische troepen verwachten dagelijks bevel, om de prinsdommen van Walachië en Moldavië te ontruimen. Men denkt, dat de generaal Chikof tot hospodar van versgenoemde prinsdom, en de heer Stourdza tot hospodar van Moldavië zal benoemd worden.

De fondsen waren gisteren alhier: de 5 pCt. metall. 97½; de 4 pCt. 88½, en de bankactien 1245½; en heden: de 5 pCt. 97½; de 4 pCt. 88½, en de bankactien 1248½.

MUNCHEN den 16. Maart.

Heden heeft de deputatie de eer gehad, de adressen van beide Kamers, in antwoord van 's Konings aanspraak, Z. M. den Koning aan te bieden. Z. M. betuigde zijn genoegen over den inhoud der adressen, en gaf den wensch te kennen, dat deze landdag zich roemrijk mogt onderscheiden. De Kamer ga voort, — voegde Z. M. er bij — gelijk zij beginnen is, en 's lands instellingen zullen daarbij gewinnen.

De afgevaardigden van de Eerste Kamer of van den Rijksraad is ook een wensch uit van de aanspraak. Nopens de wanorde van het vorige jaar, zegt het adres: „Met smartelijk gevoel vernamen wij de wanorde, welke in eenige oorden des vaderlands heeft plaats gehad; vertroostend echter was voor ons de koninklijke verklaring, dat Z. M. in onze overtuiging deelt, dat de bellersche natie niet alleen daaraan vreemd is, maar dat zij die wanorde verfoelt. Deze gezindheid der natie kunnen wij Uwe Maj. waarborgen.”

MUNCHEN den 17. Maart.

In de zitting van de Kamer der afgevaardigden van heden zijn de geloofsbrieven van eenige leden onderzocht, en is daar over beraadslaagd. De afgevaardigden Ziegler en Leinecker werden niet als leden toegelaten, omdat zij geen aanvaardbare verklaring gaven wegens de beschuldigingen tegen hen. Ook werden als afgevaardigden afgewezen de heeren Schoppmann en Bragins, wijs zij tot een maand gevangenis-straf veroordeeld zijn, wegens onderteekening van het Rijn-landsche adres tegen de besluiten van den Bondsdag. Als vervallen werd verklaard de afgevaardigde de heer Schuler, dewijl hij bij verstek is veroordeeld tot verbanning en verlies van zijne burgerlijke regten. De heer Brandenburg werd vooreerst nog niet toegelaten, dewijl hij van de beschuldiging van hoogverraad nog niet is vrijgesproken.

BERLIJN den 17. Maart.

In verband met de krentzen van het district Merseburg heerschen de pokken zoo veel onder de volwassen als onder de kinderen, echter alleen onder die genen, die niet gevaccineerd zijn geweest. Zoo bleven, onder anderen, in een huisgezin 3 gevaccineerde kinderen vrij, terwijl de niet gevaccineerden door de kinderziekte werden aangetast.

Te Erfurt leverden de meeste gevolgen der onvoorzichtigheid van niet dienstdoende het onderwerp tot vele gesprekken op. Alhier bevestigt in vele huizen de slechte insigting, dat de velders in het huisverrek met een hek blikken, zod dat men, toevalle het hek open is, ge-

vaar loopt er in te storten; bij duisternis is dit gevaar grooter. Voor eenigen tijd gaat een der gemelde dienstdoenden des avonds in den kelder, zonder licht bij het open lukt te stellen, een tweede met hem hetzelfde huis dienende, komt er voorbij, en stort in den kelder dood neder. Het meisje, hetwelk in den kelder was, hare kamer voor zich dood ziende nedervallen, schrikt zoodanig, dat zij buiten verstand geraakt. Men heeft haar in het hospitaal gebracht, alwaar zij, eenige dagen daarna, aan de gevolgen van den schrik en de daarmede verbondene gemoeds aandoening overleed.

FRANKFORT den 19. Maart.

Het is thans bepaald, dat de door den dood van den hertog van Wurtemberg opengevallen post van gouverneur der vesting Menz, niet door Oostenrijk zal vervuld worden, dewijl het bezet over die vesting in October van dit jaar van Pruisen moet overgaan. De Oostenrijksche vice-gouverneur, graaf Mensdorf, zal als dan Menz verlaten, en als kommandant naar Bohemen worden verplaatst. Als gouverneur van Menz noemt men prins Frederik van Pruisen, zoon des Konings, en als vic-gouverneur den generaal von Muffling.

In den avond van den 14. dezer zijn te Wurzburg eenige studenten, toen zij uit het broekhuis, waar zij zich te veel te goed gedaan hadden, naar huis wederkeerden, in twist geraakt, en eindelijk tot dadelijkheden gekomen. Ongelukkiger wijze droeg een hundert een mes bij zich, waarmede hij, in zijnen staat van besonnenheid, zijnen tegenstander aan den hals kwetste. De dader is reeds in hechtenis en de gekwetste is in geneeskundige behandeling. De wond schijnt echter niet gevaarlijk te zijn.

F R A N K R I J K.

PARIJS den 19. Maart.

De beraadslagingen over de wet tegen de staatkundige genootschappen duren voort. De wijziging of amendement door het lid Beranger voorgedragen is heden met een meerderheid van 30 stemmen verworpen. De amendement stelde, om het oprigten van genootschappen vrij te laten, onder de verplichting, om aan den prefect van het departement en de ingrijping kennis te geven, aan de plaatselijke autoriteiten het recht toe te kennen, om er de vergaderingen van te wonen en als des nood is te verbieden, en aan het gouvernement het vermoogen om te keuren om, op eigen verantwoordelijkheid, en onder nadere goedkeuring van de weigende kamers, zoodanige genootschappen te ontbinden welke de openbare rust mogten schijnen te bedreigen.

Uit de verwerping van bovengemeld amendement is af te leiden, dat de wet zelve zal aangenomen worden.

De Akademie van wetenschappen heeft heden in plaats van wijlen den heer Hachette tot lid gekozen den heer Pouillet.

In het dagblad van Valenciennes van den 13. Maart leest men het volgende:

„Zou het niet mogelijk wezen, dat men klescher ware in de openbare plechtigheden, die bij de godsdienst plaats hebben? Laatste Zondag, 10. Maart, werd in de gemeente St. Martin een dierwer calvarie in. Met andere woorden, men verzoonde er het lijden van Christus. Men had tegen de borst en van een Christusbeeld een blaas met osenbloed gesloten, dat men een blaas zacht als lood had vertoed en, gewapend met een lange pijp, die door eenen kozak, bij de laatste vterende bezinging, in hem gelaten, het beeld of liever de blaas doortak. Een kind, bijna naakt, als een engel gekleed, ontving het heilige bloed (van den os,) dat uit de wonde vloeide, in een vatje. En de geestelijkheid, de wijre en de eersten van de gemeente waren niet alleen hierbij tegenwoordig, maar juichten een plechtigheid toe, die dat slechte domheid van de vroegste tijden waar-dig was.”

Uit Toulon meldt men van den 9. Maart:

Onze stad wordt sedert eenige dagen door het gewen van ebden-rik aangestikt. De troepen zijn onder de wapenen waarden komen, om de orde te handhaven.

Onze dagbladen deelen thans de brieven mede, door den pool-schen generaal Romarino in de Tribune geplaatst, waarin hij zich verdedigt tegen de beschuldigingen, dat hij de zaak der opstandelingen in Savoye zou verdragen hebben. Hierin leest men onder anderen:

„Den 30. Januarij jl. schreef de heer Mazzini, een der hoofden van het genootschap la Jeune Italie, aan den generaal Romarino: „Wij hebben besloten, in den nacht van Zaterdag op Zondag op te rukken. Wij zijn sterk 300 man uit Carrouge en uit de omtrekken der Savoyische grenzen. Wij hebben 60 Polen te Geneve, te Nyon 100 Italianen, en 150-200 man Duitschers en Zwitsers. Deze berekening is het laagst gesteld, dewijl ik niet wil vergrooten. Dagelijks winnen wij 10-12 soldaten, die zich aanbieden om te deserteren en met ons op te trekken. Generaal, wij stellen onze eer voor de waarheid van het aangevoerde tot pand; ik bezweer u dadelijk te vertrekken.”

De generaal S. . . en T. . . voerden dezelfde taal. (Op dusdanige verkeerfingen, meende de generaal Romarino te moeten komen.) Men stelt zich nu in aanmarsch. Te Tremblères overvalt men den post der douanen, die, door hunnen wederstand, bewijzen, dat zij door de liberalen niet waren voorbereid, dewijl zij doof voor de kreten der vrijheid waren. — De marsch ging voort tot aan Annemasse, alwaar wij weder 15 douanen overvielen, waarvan er geen enkele in onze geteiden wilde kumen. In weerwil van de beloften, die men ons gedaan had, vond men nergens aanhang. Wij moesten hier 3 uren besteden, om de noodige rijtuigen en paarden tot vervoer der wapenen te bekomen. Gedurende dien tijd verspreidde het provisionele comité vermetel deszelfs proclamatie. Het volk hoort en leest, doch niemand vraagt wapenen. Gedurende deze 3 uren komt er geen enkel persoon uit Bonneville, uit la Roche, noch uit Châtenay, noch ons voegen. Uit Nyon vernemen wij ook niets van de soldaten.

Ik kon dus, na alle deze te leutelingen, op de belofte der commissarissen niet rekenen. Ik had eenige tijd van 300 man, waaronder 50 Italianen, die nog nimmer geëind hadden. Die zelfs het geweer niet konden handteren, dat verscheidene hundert zich met hunne wapenen twakken. Tachtig 40 Savoyards, die meestendeels doof voor

alle krijgszucht waren, en zich in de herbergen dronken drooken, en 64 Polen, waarvan slechts twee derde militairen waren. — Ik nam mijne stelling te Cara, om de andere troepen af te wachten.

„Te middernacht worden eenige geweerschoten gehoord, het zij van de landlieden, het zij van onze voorposten. De onrusten was groot. Ik wilde deze gelegenheid waar nemen, om mijn volk te gewennen, altijd gereed te zijn. Ik deed hen dierhalve in het geweer komen; intusschen bleven 42 geweren ledigstaen. Waar waren de manschappen; aan wie behoorden de geweren? Reeds hadden die manschappen onze geleiden verlaten. Eenigen tijd daarna kwam men mij zeggen, dat eenige poolische officieren verdwenen waren, en den weg naar Geneve wisten ingeslagen. Deze desertie maakte veel opzien. De overige Polen deden mij door den kolonel Antonini weten, dat zij ook naar Geneve wilden terug keeren. Ik bevalden verschillende kommandanten appel over hunne pelotons te houden. Wij hadden nog 120 man. De Polen verklaarden andermaal om te vertrekken. — Ik wachtte steeds te vergeefs op berigt van de verwacht wordende kolonne.

„Bij dien staat van zaken, riep ik een mad bijeen. Ik deed den heer Mazzini roepen. Deze lag te bed en deed mij weten, dat hij ziek was. — Ik ontbood den eersten Savoischen commissaris, den advocaat R....; hij was den vorigen avond verdwenen.

„Men ziet uit dit verslag, dat de generaal Romarino genoodzaakt was zijne bende te ontbinden, en dat hem zulks zeer gemakkelijk viel. De beschuldigingen daargelaten, welke de chefs op elkander warpen, zoo ontstaat de vraag, wat de gevolgen van dezen dwazen aanslag geweest zijn? Dat de bewoners geen het minste vertrouwen stellen in deze veeemde gelukzoekers, die, onder den naam van vrijheid, overal wanorde pogen te verwekken, en dat het weinig crediet, hetwelk de revolutionairen nog bezaten, verloren is.

ENGELAND.

LONDEN den 19. Maart.

Maandag avond heeft de minister der kolonien, de heer Stanley een gunstig verslag gegeven van de ontvangst, welke tot dus verre de onlang in het Parlement doorgegaane bill, betrekkelijk de emancipatie der neger-slaven in de Britsche kolonien in West-Indië, op onderscheidene belangrijke eilanden is te beurt gevallen. Dit verslag is door de gezamenlijk aanwezige leden met toejuiching ontvangen.

— Een voorstel van den beruchten Cobbett, tot geheele intrekking van de thans bestaande belasting op het mout, is met 142 tegen 59 stemmen verworpen.

— Het voorstel van den heer Shell, om afschriften te bekomen van de onderhandelingen tusschen Zr. Ms. gouvernement en dat van Rusland, betrekkelijk de tusschen Rusland en Turkijë na 1. Januarij 1833 gesloten verdragen, is, na eenige discussien, en na dat door lord Palmerston verklaard was, dat aan dat verzoek niet zonder groot nadeel voor arijks belangen kon voldaan worden, ter zijde gelegd.

— De berigten uit Lissabon tot den 2. dezer brengen geen nieuws van eenig aanbidsing mede. Over het algemeen luiden echter de particuliere brieven uit die hoofdstaats niet zoo gunstig als wel vroeger voor de zaak der Koningin.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM den 21. Maart.

De op heden alhier gehouden collecte voor de Stads Armen-Scholen heeft opgebracht de somma van f 7045.43, waaronder begrepen is een bank-bijet van f 1000, zijnde no. 1452, de dato 24. Maart 1825, bezorgd ten huize van den heer Mr. A. Backer Jr.

— Gisteren avond is door de studenten aan het Athenaeum alhier, eene ferenade gegeven aan de Hoogleraren G. Vrolik, W. Vrolik, van Lennep, den Tex en Rooijens; dezelve eer is door hen bewezen aan den heer Burgemeester van de Poll, aan den Curator van het Athenaeum, van Reenen, den Voorzitter bij de Regtbank alhier, van Hall, den Plaatselijken Kommandant, den Generaal-Majoor Hubner, den Kolonel-Kommandant der Schutterij, Hodshon, en den Directeur van Politie Wifelijns.

Aan het gebouw van het Athenaeum bijeen gekomen, hebben zij van daar tegen zeven ure in den avond den optogt geopend, welke tegen twaalf ure geëindigd, alsroen door een vriendenmaal, hetwelk tot omstreeks vijf ure in den morgenstond in gepaste vrolijkheid heeft voortgeduurd, besloten is geworden.

NIJMEGEN den 22. Maart.

Naar wij vernemen, zullen morgen ochtend, HH. KK. HH. de Prins en Prinsesse Frederik der Nederlanden, op Hoogsterzelver terugreis van Berlijn naar 's Gravenhage, onze stad pasteren.

BREDA den 22. Maart.

Naar men verneemt, heeft Z. M. de Koning dezer dagen verklaard, dat de manschappen der nationale militie, welke den diensttijd van vijf jaren (of minder, in geval van vroeger ontslag, om wettige redenen) heeft in persoon, of bij vervanging, hebben vervuld, moeten worden beschonwd, hunne dienst te hebben volbragt, en derhalve eenen broeder aanspraak te verleen tot finale vrijstelling, ingevolge art. 22 en 23 der wet van 1820, ook den, wanneer de omstandigheden, krachtens de grondwet of eenige andere wet, eene langere in dienst houding medebrengen.

UTRECHT den 21. Maart.

De Hoogleraar Th. G. van LITH DE JEUDÉ droeg heden het bestru over de Hoogeschool, voor het volgende Academisch jaar, over aan den Hoogleraar H. J. ROUZAAR, door Z. M. den Koning tot Rector Magnificus benoemd, na het houden eener plechtige redevoring: *de vita et meritis Adami Simons*, dat is: Over het leven en de verdiensten van Adami Simons, en het vermelden der verdere lotgevallen der Hoogeschool. Daarna werden de gouden eereprijsen voor de bekoonde verhandelingen en de loffelijke getuigschriften uitgereikt aan de volgende Heeren: In de Theologische Faculteit waren de verhandelingen van L. Doedes Diderict fil., Theol. Cand. alhier, en van Fr. J. J. A. Junius, Theol. Cand. te Lejden, van gelijke waarde geoordeeld, waarom de eerstgenoemde door het lot de gouden Medaille ontving, terwijl aan den tweeden een schriftelijk bewijs werd afgegeven. Een Accessit werd uitgereikt aan G. van Oorde, Theol. Stud. aan het Athenaeum, en bij het Remonstrantsche Seminarie te Amsterdam. In de geneeskundige Faculteit de gouden Medaille aan D. van Dockum, Med. Stud. alhier.

Ook in de Letterkundige Faculteit waren de verhandelingen van W. C. L. Clarisse, Litt. Cand. te Lejden, en J. C. G. Boos, Jur. Cand. te Lejden, van gelijke waarde geoordeeld, waarom eerstgenoemde door het lot de gouden Medaille ontving, en de tweede een getuigschrift, waarom een accessit werd toegewezen aan H. van Balkum,

Theol. Stud. alhier, en een getuigschrift van loffelijke melding aan A. Backer, Jur. Stud. aan het Athenaeum te Amsterdam.

Tot Secretaris van den Academischen Senaat voor het volgende jaar is benoemd de Hoogleraar J. L. C. SCHROEDER VAN DER KOLK, in plaats van den Hoogleraar H. ARNTZENIUS afstredenden Secretaris. 's Avonds gaf de studerende jeugd een blijk van hare deelneming in den Feestdag te kegen door eene Senade, terwijl het geheele feest op nieuw getuigde van den goeden geest aan deze Hoogeschool heerscheende, en alles in de meest geregelde orde aflepe.

UTRECHT den 23. Maart.

Heden namiddag omstreeks 2 ure zijn Hunne Koninkl. Hoogheden Prins Frederik der Nederlanden en Hoogstdezelfs gemalin deze stad gepasseerd, komende van Berlijn en zich naar 's Gravenhage begevende.

— Uit het 4de district van Zeeland verneemt men, dat aan de veldarbeiders, landlieden en andere partikuliere of dienende personen, geboren Belgen, en welke zich na 1830 aldaar met er woon hadden nedergeset, is aangezegd, onverwijld ons grondgebied te verlaten.

— De schepen Apollo, kapitein M. van Dijk, en Eugenie, kapitein A. J. Vleutenaar, onlangs van Antwerpen te Vlissingen binnengekomen, zijn thans naar het Nieuwediep vertrokken, om voor hollandsche handelshuizen te vare.

— Tijdingen uit de Brusselsche dagbladen van den 21. Maart: „De studerende jeugd wil hier in Brussel hetzelfde gezag uitoefenen als in Leuven, Luik en Gend. Het wil de oprigting van de Roomsche Katholieke Unversiteit beletten, en doet hier, even als in gennemde steden, kreten van afkeuring hooren. In den Courrier Beige leest men daaromtrent:

„Eenige jonge lieden, waarbij zich eene menigte volks gevoegd had, hebben gisteren de stad Brussel doorloopen, om charivari te geven aan het college de Unie, in de straat der Twalf Apostels, als ook aan de bureaux der dagbladen de Unie en de Emancipation. De kreten van deze jonge lieden waren: *Weg met de calot!* (*Weg met het geestelijk gezag!*) *Weg met de priesters!* (*Abas la prêtre!*) Kreeten, die ook bij de charivari te Leuven, te Gend, en te Luik, zijn gehoord. Het was omstreeks middernacht, toen de bureaumeesters, vergezeld van agenten van politie en van eene sterke patrouille verschenen en de menigte uiteendreef, juist toen zij een charivari aande schoof der geestelijke broeders, rue du Chêne, gaf. Vijf of zes der rustverstoorder (*tapageux*) werden gevat en naar de Amigo gebragt.

„De Emancipation, die de geestelijkheid schijnt toegedaan, zegt: „dat eenige troepen jonge lieden de straten der stad hebben doorloopen, onder het geschreeuw van: *Weg met de Calot!* *Weg met de Roomsche Unversiteit!* en voeg er bij: „Men zegt dat die jonge lieden niet uit Brussel zijn. — Het zou dus schijnen, of eenige lieden van de eene stad naar de andere trokken, aan als bij de glorieuse.

„De Emancipation van den 21. Maart verhaalt het volgende: „Gisteren avond heeft men weder eenige onrustigheden van jonge lieden gehad; sterke patrouilles waren op de been; doch derzelver tusschenkomst is nergens noodig geweest. De bevolking van Brussel schijnt die geheel onverwachte beweging of jasting, door eenige jonge lieden uit naburige steden veroorzaakt, niet te begrijpen, noch er deel aan te nemen. Men vraagt of de bevolking van Brussel dan zoo dom is, dat onze dagbladen het doel der jonge lieden dikwijls hebben medegedeeld, en hunne kreten hetzelfde duidelijk genoeg maken. De Emancipation neemt er zeker geen deel aan, het is de glorieuse niet! „In den Indendant leest men, dat onder de personen, die bij de woelingen der jonge lieden in Brussel, gedurende de twee laatste dagen, gearresteerd zijn, zich bevindt de heer Roussal, gewezen district-

„De Eclaircur meldt gewag van jasting te Namen, en schrijft de zelfde toe aan de Omwenteling. Hiervan schijnt de Emancipation ook niets te begrijpen, en zal er ook geen deel aan nemen.

(Observateur.) „Van Bergen schrijft men van den 18. Maart: Men berigt ons, dat sedert acht dagen op de hoogten van Flenu de roode vlag waait, met het opschrift: *Weg met de ijzeren wegen!* Onder de koolmijnwerkers heerscht eene groote jasting, tot dus verre is wischen de politie en het volk geenerlei borling ontstaan.

„Het Journal des Flandres heeft gezegd, dat de franche generaal Magnan zijn ontslag heeft genomen; doch dit is zoo niet, de Franschen willen het bewind in België niet laten varen.

„In de zitting van de Kamer der Vertegenwoordigers van den 20. dezer, zijn de beraadslagingen over de ijzeren wegen voortgezet, en is daarover weder veel gekibbel. Het lid Dumortier beweerde, dat België door den ijzeren weg zal geruineerd worden. — De heer Frison wilde alleen zijne toestemming geven tot den ijzeren weg, bij concessie of bewilliging. De minister Rogier viel den spreker in de reden, en zeide: „Aldus komt gij toe, dat Henegouwen bij concessie wordt geruineerd?

„De heer Seron meende, dat de ijzeren weg alleen ten voordeele van Engeland zou worden aangelegd, om eenen gemakkelijken weg ter vervoer van deszelfs koopgoederen naar Duitschland te hebben. „Ik ben van gevoelen met den heer Devoere — zeide hij, — dat het plan tot den ijzeren weg alleen van Engeland komt, aan wien wij reeds onze onafhankelijkheid en onze nationaliteit verschuldigd zijn, gelijk de diplomaten ons hebben bevestigd, en men weet, dat deze nooit kan „geen. (gelach.)

Na eenig gekibbel tusschen de leden Smits, de Foere, Gendebien, enz., werd de vergadering gescheiden tot den 21. Maart, welke de slende zitting over de ijzeren wegen is.

(Courrier Belge.) „Gisteren heeft te Tervueren de verkoop der paarden van de stoeterij des Prins van Oranje plaats gehad. Er was een groote toevloed van Engelsche, Fransche en Belgische liefhebbers; onder anderen de Inspektur Generaal der Koninklijke paardenstoeijerij van Frankrijk. Velen der paarden zijn tot zeer hooge prijzen verkocht en wij vernemen met genoegen, dat sommigen der schoone paarden door het Gouvernement voor 'slands stoeterijen zijn aangeschaft. Het paard Mammeluk is voor nagenoeg 10,000 francs verkocht.

— Volgens den Namenchen Eclaircur bedraagt het getal Belgische troepen, welke thans in het Luxemburgsche vereenigd zijn, 5000 man, welke regts en links van Arlon gekantonneerd zijn. Het korps Belgische partigangers van Chaplaumont, thans 8 a 900 man sterk, en zich insgelijks naar het Luxemburgsche begevende, was 11. Zaterdag te Dinant gepasseerd.

BURGERLIJKE STAND.

Bij DEN BURGERLIJKE STAND te Utrecht zijn van den 16. tot den 23. Maart 1834 ingeschreven:

Geburden 4 Paar, Geborenen 24, Overledenen 24.

L A N D B O U W.

Groot en verheven zijn voorzeker de treffende bewijzen van vaderlandsche en het uitoefenen der edelste burgerdeugden, welke de Oud-Nederlandsche natie in onze dagen heeft onderscheiden, en ook nog houdt zij niet op, daar waar zulks vereischt wordt, steeds dezelfde geestdrift, dezelfde gevoelens aan den dag te leggen.

Bij de kalmere tijden, die wij thans mogen genieten, hoe onzeker en onbestaat ook nog omtrent derzelver duurzaamheid of gevolgen, is het ook wel onze overweging niet onwaardig, op de inwendige belangen van ons dierbaar vaderland acht te slaan, belangen, waaraan de nationale welvaart op het nauwste verbonden is.

Voor het regtvaardige bepalen wij ons tot het onderwerp, hetwelk de ontginning en meerdere vruchtbaar-making van zoo vele in ons Vaderland nog woest liggende gronden betreft, al dadelijk erkennen wij de waarheid van het gezegde; dat, indien wij het vaderland, ook in deszelfs eigene waarde van vruchtbaarheid en weldadige opbrengsten, opregtelijk beminnen en hoogachten, wij dan voortaan, bij het aanhouden of doorreizen onzer woeste, dorre en nakende heidegronden, ons voor den geest moeten brengen, dat die moederlijke grond ons niet verwijtingen toeroept, dat wij aan vreemde landen zoo vele opofferingen hebben gedaan, en aan denzelven tot voeding, tot vruchtbaar-making, tot kleeding met gewassen en nuttige voortbrengselen, ons niets hebben laten gelegen leggen; ja, dat het onverantwoordelijk is, dat in een land van nog geen twee en half miljoen inwoners, meer dan negen maal honderd duizend bunders land, of één derde gedeelte van het geheel, woest ligt, en van het overige twee derde gedeelte, nog wel één derde flacht bebouwd is; dat wij ons daardoor schuldig maken aan eene groote on-dankbaarheid jegens Hem, die ons dit land tot onze inwoning gegeven heeft, niet om het ledig te laten liggen, en aan woechtheid en onvruchtbaarheid ten prooi te laten, maar wel om het te bewerken, vruchtbaar te maken, daardoor de innerlijke vaderlandsche welvaart, ook vooral ten aanzien van deszelfs toenemende bevolking, te bevorderen, en alzoo door dit een en ander aan hetzelfde de weldadige betemming te geven, waartoe een Alwijze Voorzienigheid hetzelfde aan ons als Rentmeesters heeft toevertrouwd; ja, als Rentmeesters, niet om het rentelooz te laten liggen, maar om het renten te doen geven, en voor welk Rentmeesterschap wij, even zoo wel als die van andere betrekkingen, zijn verantwoordelijk gesteld; dat het dus een onzer eerste plichten is, van nu af aan, ons voor alle verdere verwijtingen vrij te waken, dat wij onzen dierbaren moederlijken grond moeten bewerken, voedsel geven, be-zelfen, en tot eene waarde moeten brengen, waardiger dan goud- of zilvermijnen; dat wij ons daardoor de hoogachting van een dankbaar nageslacht zullen waardig maken, en ook dezen een weldadig genot mogen deelschijnlijk worden, van het gene wij voor ons en ten hunnen besté zullen hebben aangesteld en door nijverheid zullen hebben verworven. — Gedenken wij slechts aan de schatten en de vrucht, die wij ter ontginning en bebouwing van gronden in vreemde werelddelen hebben be-steed. Gedenken wij slechts aan de volkplanting, die vóór twee eeuwen door Hollanders in Amerika is gesticht geworden. Gedenken wij aan den landbouw, dien wij aan den uithoek van de kust van Afrika, aan de Kaap de Goede Hoop, geschonken hebben. Gedenken wij wat het nu gezegende Brazilië ook ten dezen opzichte, aan onze eerste opofferingen en nijverheid te danken heeft; en zoude het dan mogelijk kunnen zijn, dat de eigene moederlijke grond, waarop wij leven, en waarop alle mogelijke betrekkingen, die aan ons hart het dierbaarste moeten zijn, nu in een heilig heidevol brandpunt zich vereenigen, door ons zonde kunnen worden miskend, verwaarloosd, en met de snoodste onverschuldigheid zoude kunnen worden behandeld? Maar wat mag dan toch de reden zijn, dat tot hiertoe zoo weinig aan deze belangrijke bron tot vermeerdering van onze welvaart is gedacht geworden? Deze heeft grootendeels hare oorzaak aan beleefden, die de bevordering en toentooning der ontginning van onze woeste Hei- en Duin-gronden in den weg staan, en slechts wachten op krachtadige en afdoenende besluiten en maatregelen van wege de Hooge Regering des Lands; om die tijk den weg te ruimen. Reeds meermalen zijn dienaangaande wenken te kennen gegeven, die deze bezwaren aan het licht bragten, en op overtuigende gronden van waarheid, berustende waren. Zonder die van vroeger tijden op te halen, zullen wij slechts enkele van latere tijden hier aanstippen. Nog in A. 1828, werd uit 's Hertogenbosch vermeld, dat omtrent de kultuur van woeste gronden, niets van belang kon on-dernomen worden, om het steeds achterblijven van betere wettelijke be-palingen op het uitgeven van woeste of onbebouwde gronden, en op daaraan toe te kennen vrijdommen ter aanmoediging der kultuur. — Van Leiden heeft men berigt, dat de kultuur daar in den omtrek zelfs verminderde, aan-gezien, zoodat dezelve tot goede teelstanden worden aangelegd, deze landen in eene verhoogde belasting worden aangeslagen. — In Gronin-gen maakten die ontginningen geen den minsten voortgang. — Eene reg-terlijke poging ter verdeling in de mark van Warken had reeds over de f 800 aan onkosten veroorzaakt, zonder nog geslaagd te zijn, het-welk zeer velen had afgeschrikt. In het algemeen is men van gevoelen, dat de trage voortgang en tegenstrubbelingen, die dit nuttig en heilzaam werk ter bevordering van onzen Vaderlandschen landbouw in den weg staat, hoofdzakelijk zijn toe te schrijven, aan het ontoepaselijke der Fransche wetten tot het vervangen der oude markeregten, en die aan-leiding geven tot vele duisterheden, misbruiken, kostbare proeven en hinderenissen tot uitbreiding van onzen landbouw en bevolking. Het is dus met een ongeduldig verlangen, dat men uitziet naar wettelijke be-palingen, ten einde zoodanige verdeelingen der gemeentegronden, op eene gemakkelijke, en onkostbare wijze te doen plaats hebben, terwijl wij ons verder ten volen vereenigen met den door den Hoogheerraar van Hall opgegevene vraag: „Of het niet billijk zoude zijn, dat, wanneer de groote meerderheid eener Gemeente, zoodanige verdeling wenschte, de minderheid naar de wet gehouden zij aan het verlangen der meerderheid te voldoen? En of het niet vóór de welvaart van ons dierbaar Vaderland hoogst wenschelijk is, dat hierin eindelijk door vaste nitspaken der wet voorzien worde? (*)

Wij willen hopen, dat de hartelijke wenschen van zoo velen ten de-zen opzichte, weldra zullen mogen worden vervuld, en waarmede wij ons eenigzins vermogen te mogen vleien, wanneer er ten minste ge-door gegeven wordt aan de stem van rede en overtuiging in de Verga-dering van onze waardige Vertegenwoordigers bij gelegenheid der be-raderingen over de invoering van het kadaster in het midden ge-brakt. Men leze onder anderen de belangrijke Redevoering van onzen hooggeachtten staatsman Jonkheer Mr. H. M. A. J. van Asch van Wijck, Burgemeester der Stad Utrecht, uitgesproken in de zitting van den 28. December 1833, ten betooge van de noodzakelijkheid, om, vóór de invoering van het kadaster voor het geheel, de vrijdommen der grond-belasting, bij ontginning, inlijking en alle ondernemingen tot landver-betering, door eene bijzondere wet te regelen. (†)

Wij zullen wellicht gelegenheid vinden, op deze Redevoering nog eens nader terug te komen.

(*) Zie de Vriend des Vaderlands. Zesde Deel 1833, bl. 282.

(†) Deze Redevoering is, afzonderlijk gedrukt, te bekomen bij den Drukker dezer Stads-Courant.

(594) * * Wordt bij deze ter kennis van de daarbij belanghebbenden gebagt, dat de Loting voor de Standplaatsen, op de Bloemmarkt bin-nen deze stad, gedurende den jare 1834, zal plaats hebben op Zaturdag den 5. April 1834, des namiddags ten twee ure, aan het Stadhuis.

Utrecht den 21. Maart 1834.

(595) * * Ondertrouwd:

HARMEN DE VOR
en
HEIJLTJE DE VOR.

WILLEM DE VOR
en
MARRIGJE DE VOR.

Vianen 21. Maart 1834.

Strekende deze tot algemeene kennisgeving.

(596) * * Overleed, den achtfsten dezer maand, ons jongst en geliefd Dochtertje, HENRICA ELIZABETH; dezen nacht volgde haar in den dood ons jeugdij en niet minder bemind Zoonstje, HERMANNUS JACOBUS, die, ruim vijf maanden geleden, met haar de korte levens-reize begon. Ons vertroost de overtuiging, dat hetgene ons zoo grootte smarte lijden doet nog grooter voordeel schenkt aan onze ontslapene Kinderen!

UTRECHT

HERM. BOUMAN.

d. 16. Maart 1834.

H. BOUMAN, geb. ADRIAN.

(597) * * Op Zondag den 15. Maart 1834 overleed op het onvera-wacht tot mijne bittere droefheid, ten huize van mijne kinderen te Rotterdam, mijne dierbare Echtgenoot Vrouw GEERTRUIDA WILBINA CATHERINA WICHERS, in den ouderdom van 57 jaren, na eene Echeverbindtenis van 34 jaren. Eene plotselinge beroerte maakte een einde van haar voort mij, mijne kinderen en be-huwd-kinderen zoo dierbaar leven.

A. BRAEBR.

(598) * * De Familie OORTMAN betuigt hiermede hare erkentenis aan Vrienden en Stadgenooten voor de bereoode blijken van deelneming bij het overlijden van derzelver Vader en Grootvader.

Utrecht

AND. OORTMAN,

25. Maart 1834.

als aller naam.

(599) * * Namens H. H. Kommissarissen der Spaarbank alhier, wordt den belanghebbenden ter kennisse gebragt, dat op Woensdag en Donderdag, den 26. en 27. Maart, van 10 tot half 2 ure, zitting zal gehouden worden tot het afschrijven der verschenen renten.

(600) T H É A T R E D' U T R E C H T.

* * Les Comédiens Français du Théâtre d'Amsterdam, sous la direc-tion de Mr. ALEX. VAUTRIN, donneront Lundi 24. Mars 1834, pour la 1ere et seule Représentation de Mme. Jenny-Verpré, premier Actrice du Théâtre du Gymnase, la première Représentation de: LA REINE DE 16 ANS, Comédie vaudeville, en 2 actes, de Mr. Bayard. Mme. Jenny-Verpré remplira le rôle de Christine, qu'elle a créée à Paris. Suivi des 20es ou L'AMANT PRÊTÉ ET RENDU, Vaudeville en un acte, de Mr. Scribe, dans lequel Mme. Jenny-Verpré remplira le rôle de Zé, qu'elle a créée à Paris. Le Spectacle commencera par ADOLPHE ET CLARA, Opéra en un acte, de Dalayrac.

On commencera à six heures et demi très précises.

(601) * * Op Zaturdag den 29. Maart 1834, des namiddags ten vijf ure, precies, zal men binnen Utrecht aan het Bureau der Publieke Verkoopingen, achter St. Pieter, aan de meesbiedenden verkoopen:

Eene kapitale en welbetimmerde KOOPMANSHUISINGE, ERVE en GROND, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Ganzenmarkt, Wijk G. No. 277, met een uitgang op het Kindershaven, kadastr. sec-tie A. No. 1120 en 1135, voorzien van eenen fraaien gestuadoorden gang, eene ruime Voorkamer en groote Kamer of Zaal, (met annex Kabinetje) beide gestuadoord, gelambriseerd, in geschilderd doek be-hangen, en marmeren Schoorsteenmantels in dezelve, Binnenkamer met Schoorsteen, geplafonneerd en behangen, Kantoorkamer met Schoor-steen en Kasten, ruime Keuken met alle vereischten, Plaats met onder-seheidene gemakken, drooge bekwemde Kelders, bruine gemakkelijke trap naar boven, aldaar een spatieus Portaal, Voor- en Achterkamer met Schoorsteen, Knechts- en Provieskamer, en over de geheele Hul-zinge twee kapitale Zolders en Vliering, waarop een Wind-Aas tot aan- en vervoer van Goederen. — Te aanvaarden met den 1. Mei 1834.

Breeder omschreven bij Biljetten en nadar onderrigt te bekomen ten Kantore van den Notaris GERARDUS HENDRIKUS STEVENS, binnen Utrecht.

NB. Gezegde Huizinge zal Dingsdag en Donderdag van iedere week, alsmede den laatste dag voor den verkoop, van des morgens ten 10^{en} tot des namiddags ten twee ure, met een Permissie-billet van gemelden Notaris, kunnen bezigtigd worden.

(602) * * UIT DE HAND TE ROOP, eene gebombeerde KOETS VAN VIEREN, op Zwaanhalzen en ronde Veeren, zeer rijk met lesteed gemonteerd, bekleed met blaauw laken en zijden persfementen. Te bevragen bij H. R. BROUWER, Mr. Zadelmaker aan de Witte-vrouwenpoort te Utrecht.

PRIJZEN DER NAVOLGENDE ARTIKELN TER UTRECHTSCHEN MAART, OP DEN 22. MAART 1834.

Witte Tarwe van f 6.25 tot f 7.50; Rode Tarwe van f 5.50 tot f 7.00; Rogge van f 4.25 tot f 4.65; Gerst van f 4.60 tot f 3.10; Boekweit van f 4.00 tot f 4.60; Havert van f 3.50 tot f 3.60; Linzen van f 7.00 tot f 8.00, de mude; Boter van f 0.60 tot f 0.90 het pond; Kaas van f 32.25 tot f 37.25 de 100 punden; Aardappelen van f 1.25 tot f 1.30 de mude; Rundvleesch van f 0.44 tot f 0.54; Kalfsvleesch van f 0.57 tot f 0.67; Schapen- of Lamsvleesch f 0.37; Varkensvleesch f 0.35 het pond.

(603) HYPOTHEEK - ZUIVERING.

*. Bij exploit van den Deurwaarder JACOBUS ALTHEER, dato 22. Maart 1834. behoorlijk geregistreerd, blijkt: dat ten verzoeken van den Hoog Welgeboren Heer ERNEST LOUIS Baron VAN HARDENBROEK, Heer van Lockhorst, wonende te Utrecht, aan den Heer Officier bij de Regtbank van Eersten Aanleg aldaar is beteeekend en kopijs gegeven van een akte, waarbij op den 20. dezer maand ter Griffie van gemelde Regtbank is gedeponeerd de gecollationeerde kopijs van een koopkontraakt, op den 15. te voren, ten overstaan van den Notaris MARTINUS WIGMAN en getuigen, te Utrecht gepasseerd, behoorlijk geregistreerd, waarbij aan den Heer Rektrant in eigendom is overgegaan: DE BRUG, liggende in den dorpe van Jutphaas over den Vaartschen Rijn, met de Brugmans-Woning, geteeekend Nummer 52. op den kadastralen perceetsgewijzer legger bekend onder sectie B, Nummer 288, Oost-Nederelnd, met den Tol, zoo van Schepen en Schuiten, groot en klein, door die Brug varende, als van Menschen, Beesten en Ruitruigen, over dezelfde passerende, volgens tarief daarvan zijnde, belast met een jaarlijkse reoognitie van drie gulden, ten behoeve van 's Rijks Domeinen.

De verkoopers zijn: Cornelis van Bentum, zonder beroep, Aalbert van Bentum, Kastelein, Aris Cornelis van Bentum, Kastelein, en Cornelia van Bentum, zonder beroep, allen wonende in de gemeente van Jutphaas, en Hendrika van Bentum, Huisvrouw van Dirk Benschop, Arbeider, wonende onder de gemeente Achenhoven.

De koopprijs bedraagt twaalf duizend gulden, boven de lasten en konditien; breeder omschreven bij voormeld kontraakt, waarvan extract is aangeplakt in de Gehoorzaal van de Regtbank, ter voldoening van artikel 2194 van het Burgerlijk Wetboek, om daardoor en door deze bekendmaking te geraken tot de zuivering der legale Hypotheken, welke ten behoeve van bij den Heer kooper onbekende personen mogten bestaan.

Hetwelk certificeert,
F. C. B L E K M A N, Procureur.

(604) *. Publike Verkoopling bij ophooging om kontant geld, van eenen destigen en zindelijken INBOEDEL, van allerhanden Mahognijhouten en andere grove MEUBELN, Pendules, Kamerkroon, Kandelabres en Ornamenten, schoone Spiegel, goede Bedden, Sprellen, Dekens en Paardenharen Matrasen, Ledekanten en Behangfels, Meubeldorjloen, met toe- en aanbehooren, Smirnsche Tapijken, Vloerkleden en Karpetten, best Tafel- en Beddinnen, modern Zilver en Pleated Werk, Oude Blaauwe en andere Porceleinen, Glas- en Aardewerk, eenige Boeken, Koper, Tin, Blik, Ijzer- en Mandenwerk.

Zullende geschieden voor de Huiizinge van den Heer en de Vrouwe overledenen binnen Utrecht, in de Minnebroederstraat, Wijk G. No. 300.

Op Dingsdag den 1. April 1834 en volgende dagen, des voormiddags ten 10 ure precies, machiens permissie van Mijneheer den President van de Regtbank van Eersten Aanleg te Utrecht, de dato 12. Februarij 1834 (behoorlijk geregistreerd) ten overstaan van den Notaris GERARDUS HENDRIKUS STEVENS, residerende binnen Utrecht, ten wiens Kantsore, alsmede aan het Bureau der Publike Verkooplingen te Utrecht, achter St. Pieter, de Notitie met vermelding van de order des verkoops, verkrijgbaar zal zijn.

NB. Gezegde Goederen zullen op Zaturdag vóór den verkoop, zijnde 31. Maart 1834, van des morgens ten 10 tot des namiddags ten 5 ure, kunnen bezigtigd worden, het Zilverwerk overeenkomstig de Wet.

(605) *. Op Woensdag den 4. April 1834 des voormiddags ten 11 ure, zal men ten huize van de Wed. ALBERTUS VAN HETTER, kaptelmeester in het wapen van en te Harmelen, ten overstaan van den Notaris G. N. BUDDINGH, residerende te Harmelen, in het openbaar vellen, en aan de gehoegbiedenden verkoopen:

No. 1. Eene HOFSTEDE, met HUIS, BERG en SCHUUR, benevens 8 bunders, 51 roeden, Wei- en Hooiland, staande en gelegen in de gemeente van Laag Niekoop, gemeendevóór, met 1 bunder, 70 roeden Land, behoorende aan de Duitsehe Orde, Ballij van Utrecht.

No. 2. Zes bunders, 81 roeden, zoo WEI- als HOOILAND, gelegen mede onder Laag Niekoop.

Kunnende aanvaard worden, primo Mei 1834.

Breeder bij Billetten, en nader onderdrikt te bekomen, bij den genoemden Notaris BUDDINGH.

(606) *. De Notaris F. L. TISSOT VAN PATOT, residerende te Maarsse, zal ingevolge verleende permissie van den Heer President der Regtbank van Eersten Aanleg te Utrecht, op den 8. April 1834, des voormiddags ten tien ure en volgende dagen te Nieuw-Maarsseveen publiek verkoopen, eenige Goederen behoorende tot de onder beoeficie van Inventaris aanvaarden Natatenschap van den Wel Edelen Heer W. Methorst, W. Zn., bestaande in eenen zeer netten en zindelijken INBOEDEL, als:

Kabinet, Ledekanten met Behangfel, Secretaires, Buffetten, Latafels, Eten-, Thee-, Speel- en Beddentafels; een extra fraaije Mahognijhouten Comode met Spiegel en marmer blad, voorts uitmuntende Spiegel, zeer nette Mahognijhouten Canapé met zwarte trijpe-Zitting, alsmede 12 die dte Stoelen en twee Fauteuils; wijders Soelen met rode trijpen en andere Zittingen, Piano Forte, eene zwart Ebbenhouten Tafel-pendule met Speelwerk, voorts Tafel-Pendule, dko Lampen en Lusters onder Stolpen, Spiegel, Prenten in Lijsten en Glazen, Tapijten, Karpetten, Bedden, Matrasen, Sprellen, Chitsen, Karoenen en Wollen Dekens, Linnen en Katonen Ghangordijnen, fraai Platedwerk, supra sijn Saxisch en ander Porcelein, Tafel-Serviesen en ander Aardewerk, Kristal en Glaswerk, eene Klok-Ganglantaarn en Evenwigt, Koper, Tin, Blik en Ijzerwerk, Dordsehe en Kolom-Kagchels, eene zeer nette en andere Voorhaarden, en eindelijk eenige Boeken; alles breeder bij Billetten. Zullende de Goederen des Vrijdags den 4. en Maandag den 7. April 1834, van des voormiddags 10 tot des namiddags 4 tre te zien zijn.

VERKOOPING VAN WINKELGOEDEREN EN MEUBELN.

(607) *. J. G. VAN DER LITH, openbaar Notaris te Buren, zal op Woensdag den 9. April 1834 en volgende dagen, des morgens ten negen ure, ten woonhuize van Meisfvrouw de Weduwe Adrianus Maasbach, te Buren, publiek, bij wijze van Erfhujs, verkoopen:

Eene aanzienlijke partij WINKELGOEDEREN en MANUFAC-TUREN, bestaande in alle soorten van Linnens, witte en gedrukte Karoenen, en eene groote menigte van alle andere soorten van Stukgoederen, Druken, Kant, Garen, Linnen, enz.

Benevens eenen netten en zindelijken INBOEDEL, bestaande in goed geconferveerde Meubelen, Huisraad, Sieraad, en hetgeen verder in eenen faoelijken Inboedel voorkomt.

Alles behoorende tot den Boedel van wijlen Adrianus Maasbach, te Buren.

Terwijl te gelijker tijd mede zullen verkocht worden de Goederen, nog onafgelost voorhanden in de gewezen Bank van Leening, te Buren. Zijnde alle gemelde Goederen op den 3., 4. en 5. April 1834, des morgens van 9 tot 12 ure, voor een ieder te zien.

(608) *. De Notaris VAN DEN HELM, residerende te Maarsseveen, zal op Vrijdag 28 Maart 1834, des namiddags een uur in het Heeren Logement te Maarsse, publiek veilen en verkoopen:

De HEERENHUIZINGE, TUINMANSWONING, KOEPEL en TUIN, genaamd VECHTLEVEN, alleraangenaamst gelegen aan de rivier de Vecht bij het Dorp Maarsse, zijnde de Huiizinge voorzien van zes zoo Boven- als Benedenkamers, Keuken met Regen- en Welwaterpompen en goede Zolder. — En zoo hetzelfde niet verkocht mogt worden, zal men dadelijk overgaan tot den verkoop voor Afbrak der daarop staande Gebouwen. — Te bezigtigen op vertoon van een Permissie-Biljet van voornoemden Notaris, op dingsdag en dondersdag van iedere week, des middags van 12 tot 3 uren; en te aanvaarden 10. Mei 1834.

(609) *. Op Maandag den 14. April 1834, des voormiddags ten 10 ure precies en volgende dagen, zal ten overstaan van den Notaris GERARDUS HENDRIKUS STEVENS, te Utrecht, voor de Huiizinge van den Heer overledenen, binnen Utrecht, aan de Ganzenmarkt, Wijk G, No. 300, bij ophooging om kontant geld worden verkocht:

Eenen aanzienlijken, destigen en bijzonder zindelijken INBOEDEL, bestaande in allerhande Mahognijhouten en andere grove Meubelen, rijke Pendules, Kandelabres en andere Ornamenten, kapitale en heldere Spiegel, beste gevulde Stoelen, Ledekanten met solide behangfels, extra goede gevulde Bedden, superbe Paardenharen en andere Matrasen, allerbeste Sprellen en Dekens, schoone Smirnsche en Engelsche Tapijten, Vloerkleden en Karpetten, Meubel-Gordijnen en Draperien, supra sijn Tafel- en Beddenlinnen, Juweelen, Goud en pretieus Zilverwerk, waaronder eene uitmuntende Plateau en Ornamenten, Pleated en Verlaktwerk, oude en andere Porceleinen, alsmede een, brillant compleet Tafel-Servies met Schilderwerk, sijn Glas- en Aardewerk, eenige Boeken, Koper, Tin, Blik, Ijzer en Mandenwerk.

Alles gespecificeerd bij Notitie, te bekomen ten Kantore van gemelden Notaris en aan het Bureau der Publike Verkooplingen, binnen Utrecht, achter St. Pieter.

NB. De te verkoopene Goederen zullen Vrijdag en Zaturdag vóór den verkoop, zijnde 11. en 12. April 1834, van des morgens ten 10 tot des namiddags ten 4 ure, kunnen bezigtigd worden.

(610) *. Op Zaturdag den 19. April 1834, des namiddags ten 5 ure precies, zal men binnen Utrecht, aan het Bureau der Verkooplingen, achter St. Pieter, aan de meestbiedenden verkoopen:

No. 1. Eene kapitale, hecht en sterk betimmerde HUIZINGE, ERVE, GROND en TUIN, KELDERS en KLUIZEN, uitkomende aan de Gracht, binnen Utrecht, aan de Oostzijde van de Oude Gracht, nabij de Smebrug, Wijk B, No. 31, kadastr sectie C, No. 2258, bestaande in een Voorhuis met Kabinette, Gang met marmeren steenen, vier Benedenkamers met vele gemakken, Provisie- en Meidenkamer, Keuken met alle vereischen, ruim Bovenportaal, Voor- en Achterkamer, Keuken met onderscheidene gemakken en eene groote Droogzolder.

No. 2. Eene nieuw vertimmerde HUIZINGE, ERVE en GROND, mede binnen Utrecht, aan de Noordzijde van de Koestraat, Wijk C, No. 781, kadastr sectie C, No. 789.

Breeder bij Billetten, en nader onderdrikt ten Kantore van den Notaris STEVENS, binnen Utrecht.

(611) *. UIT DE HAND TE KOOP, eene welbetimmerde en teg verlag staande HUIZINGE, ERF en GROND, staande op eene der voornaamste en aanzienlijkste straten binnen Utrecht, waarin allerhande affares kunnen worden uitgeoefend; te bevragen ten Kantore van den Notaris BENJAMIN DOERS, te Utrecht.

(624) *. TE HUUR, tegen primo Mei aanstaande even buiten de Wittevrouwenpoort te Utrecht, eene nieuwe BETIMMERDE OP-KAMER, met KOEPEL, ZOLDER en TUIN, met vrijen toegang tot de geheele Boerderij; te bevragen bij den Boekhandelaar A. F. BLANCHE EN ZOON, te Utrecht; brieven franco.

(625) *. De Ondergeteekende verlangt ten spoedigste, tegen billijke voorwaarden, eenen ONDERMEESTER, benevens eenen KWEEK-RELING, beide buiten den kost. Men melde zich aan, liefst in persoon, bij
Utrecht 19. Maart 1834. C. VAN DER MEULEN.

FRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

AMSTERDAM den 29. Maart 1834.

pCt.	NEDERLANDEN.	Gebt.	pCt.	PRUISSEN.	Gebt.
2½	Werk. Schuld 49½		5	Loten Rthlr. 96½	196½
5	Dito . dito 95½	95½		SPANJE.	
	Rest. Uitg. de 1831		5	Cert. te Amst. 63½	163½
	Kansbiljetten 22½	22½	3	dito . dko 42	142
4½	Amort. Stnd. 89	89½		Uitg. Schuld 14½	14½
3½	Dito . dito 71½	71½	5	Gdl. Lond. 25½	126½
5	Oorlogslasten 100½			OOSTERRIJK.	
6	Negot. 1831		5	Obl. Coll. & Co.	
6	Schatk.-Bilj. 100½		2½	Certificaten	
4½	Hand.-Maatf. 100½		5	Metalliek 95½	195½
	FRANKRIJK.		5	Idem	
3	Inf. op 't Grb. 79½			NAPELS.	
	RUSLAND.		5	Cert. in Napels 89	189½
5	Ob. H. & Co.			DENEMARKE.	
5	de 1828-1829 102½		3	Neg. in Lond.	
5	Cert. Inf. 1831 95			ENGLAND.	
6	Inf. op 't Grb.		3	Geconsolid.	
6	Certificaten			GRANDBRITANNIË.	
5	Do. te Hamb.		5	Obl. te Lond.	

(Na de Beurs.) Behalve 5 pCts., waarin eenige partijen, naar het schein voor Engellsche rekening, aangekocht zijn, en die daardoor ook eene kleine prijsverbetering hebben ondervonden, waren onze Binnent. Fondsen, bij geringen handel prijs houdend. In Russische en Oostenrijksche was mede de omzet onbeduidend, en hebben ook de prijzen niet gevarieerd. Spaansche Perpetuëlen wederom zeer gewild met veel affaire. Cortes hebben zich, na eene neiging vertoond te hebben tot rijzing, welke zich echter niet heeft verwezenlijkt, nagenoeg op hunne laatstevorige koersen gefoneneerd. Zuid-Amerikaansche en Grieksche bij weinig handel prijs houdend.

Geld op Prolongatie 2½ a 3 pCt.; Wissel-Disconto 2 pCt.

TE UTRECHT, bij L. B. BOSCH & Co.